

Proloog

De taxi draait de snelweg op. Het is druk op de weg, zeker voor een zondag. Hij kijkt even opzij en ziet zijn vriend met gesloten ogen weggezakt in de zacht lederen achterbank, zijn hoofd een beetje scheef. Het is jammer dat het zo moest lopen, maar toch is hij tevreden. In tegenstelling tot de anderen beseft hij al die tijd dat het een keer stuk zou lopen. De kunst was alleen dat moment zo lang mogelijk uit te stellen. En om de juiste voorzorgsmaatregelen te treffen. Wat hem betreft was dat gelukt. Ze hebben hun schapjes op het droge en daar is hij persoonlijk behoorlijk trots op. De taxichauffeur manoeuvreert zijn Mercedes in de richting van de A4. Dag Amsterdam, dat was het dan. Tot nooit weer ziens. Straks zal het decor bestaan uit strand en cocktails. En dat heeft hij verdiend. Hun geld is veilig. Daar heeft hij hoogstpersoonlijk voor gezorgd. Witwassen 2.0 als je het hem vraagt. Er verschijnt even een grijns op zijn gezicht, maar al snel kijkt hij weer serieus. 100% veilig zijn ze niet, ook niet aan de andere kant van de oceaan. Onwillekeurig balt hij zijn vuisten. De achterblijvers. Wat bezielt Harry toch in godsnaam om te weigeren met hen mee te gaan. Hij had zijn ticket goddomme al geboekt. 'Ik blijf totdat mijn bron ook meekomt' had hij meerdere malen gezegd. Eerlijk is eerlijk, Harry was altijd loyaal gebleven aan zijn bron. Wie dat ook mocht zijn. Tot op de dag van vandaag weet

hij niet eens of het een vrouw of een man is. Maar financiële constructies mocht hij wel bedenken voor hem of haar. Ach het interesseert hem ook eigenlijk geen reet. Zolang Harry en zijn bron hun bek maar houden. En als hun eigen veiligheid ze wat waard is, doen ze dat ook. Zeker Harry met zo'n verleden als het zijne. En die platte* diender... Die gaat natuurlijk nooit praten want dan gaat ie eraan. Daar zorgt het milieu wel voor. Net als bij die lul van een Peter. Gelukkig hebben ze hem voorlopig kaltgestellt. If you can't stand the heat, stay out of the kitchen. Ha, Peet op een vakantiepark, zij in de tropen! Moet je maar niet gaan muiten. In de verte verschijnt de verkeerstoren. Hij kan niet wachten tot ze zo samen kunnen proosten, met hun ballen in de business class. Panama here we come!

'Wat zit jij blij te kijken, gap!' Henk is rechtop gaan zitten en veegt wat speeksel van zijn kin.

Bernard glimlacht. Op dat moment trilt de binnenzak van zijn jasje. Hij haalt zijn telefoon tevoorschijn en ontgrendelt hem.

'Peter Paul vraagt of we nog op schema zitten. Hij is zeker net wakker.' Bernard laat zijn vingers over het toetsenbordje gaan.

'Ik vind het wel heel klote dat ik Daniëlle niet meteen mee kan nemen. Maar ik snap het wel. Het geeft ons tijd daar alles te regelen.'

'Ja, man. Ik heb de tickets voor haar en Svetlana al geregeld. Volgende week zijn we allemaal samen.'

* Woorden en begrippen die mogelijk niet algemeen bekend zijn, hebben een sterretje gekregen en zijn achterin dit boek opgenomen in een begrippenlijst.

